

atter forelægges for Althinget i den Form, hvori han mener, at det er rigtigt, at det forebringes for samme. Dette kan allermindest have været en Overraskelse for den ærede Ordfører, thi det har netop været det Standpunkt, hvorpaa Sagen fra første Færd af blev stillet, da den forelagdes for os. Men vi have ikke desto mindre meent at maatte gjøre gjældende, at det var nødvendigt for os at komme ind paa en mere omfattende Bearbejdelse af Sagen, og det er ikke vor Skyld, naar den ikke foreligger saaledes, at vi vilde kunne vente Lovforslaget stadfæstet, selv om vi vare aldeles enige med Regjeringen. Jeg troer, at det er vigtigt, at dette Standpunkt fastholdes, thi deri ligger, at, hvad Landsthinget har gjort, det har kun været at betrage sig for at bringe en Sag, som efter dets Mening var kommen ind i et galt Spor, tilbage i det rette Spor. Nu er jeg vel ganske vist af den Mening, at Regjeringen, naar den har modsat sig en Beslutning af Thingene, som begge Thing dog ønske skal gennemføres, ikke ubetinget bør vige tilbage for, efter en moden og samvittighedsfuld Overveelse og Betragtning af samtlige Forhold, at tilraade Kongen at anvende sit kongelige Nei. Men det er dog neppe i og for sig ønskeligt, at Rigsdagen saaledes selv fremkalder og opfordrer til Anvendelsen af et kongeligt Nei. Det forekommer mig derfor ønskeligt, at dette Lovforslag atter vender tilbage til os med en eller anden saare uskyltig Forandring, hvorved der altsaa vindes Læglighed til at forebygge, at Regjeringen bliver ført ind i Fristelse til at anvende noget Veto. Jeg tvivler ikke om, at man i det andet Thing vil kunne finde paa en eller anden saadan Forandring, selv om vi i alt Væsentligt have truffet det Rette, og jeg skal tillade mig at nævne en saadan, med Hensyn til hvilken jeg vilde have stillet Forslag til Overveelse i Udvalget her, hvis jeg ikke havde anseet det for ønskeligt at overlade det til Folkethingets Udvalg; jeg troer nemlig, at den Titel, som Lovforslaget har, ikke længer er ganske passende.

Justitsministeren: Jeg har ikke anseet det for nødvendigt nærmere at udvikle

Grundene til, at jeg ikke har stillet Endringsforslag til denne Sags 3die Behandling her. Jeg maatte jo nemlig efter den Gang, som Sagen hidtil har havt, for Dieblittet ansee det for et frugtesløst Forsøg. Jeg har heller ikke søgt at opnaae Hans Majestæt Kongens Samtykke til at tage Lovforslaget tilbage, idet jeg ikke kan skjønne rettere, end at det i det Hele taget, hvormeget jeg end maa beklage det Resultat, som hidtil er kommet tilveie, dog er heldigt for Sagens Fremme, at Lovforslaget tilbagelægges de Stadier, som det endnu vil kunne tilbagelægges, uden derfor at komme i det ogsaa for mig ubehageligt Tilfælde at blive et af begge Rigsdagens Thing vedtaget Lovforslag, som ikke faaer kongelig Stadfæstelse. Ganske vist er det derfor ogsaa mit Ønske, at Sagen paa den Raade, som nærmere blev antydet af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kred (Krieger), bringes saa vidt, at den vender tilbage hertil med Forandringer, som kunne bevirke det omtalte Resultat, men dog tillige med saadanne, som gaae i den Retning, som jeg vilde foretrække.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Lovforslaget (see Tillæg A.) fattedes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

Formanden: Da der er foretaget Forandringer i Lovforslaget, vil det blive tilbageendt til Formanden i det andet Thing med Anmodning om at forelægge det der paany.

Inden jeg slutter Mødet, skal jeg meddele, at jeg fra Formanden i Folkethinget har modtaget Forslag til Lov om Bederlag for Kontotrudgister til Embederne som Borgmester og Auktionsdirecteur i Helsingør og Aalborg i den Form, hvori dette Lovforslag er vedtaget i det andet Thing, med Anmodning om at forelægge det her i Thinget. Forelæggelsen skeer herved. Exemplarer skulle blive omdeelte.

Jeg skal endnu, inden jeg slutter Mødet, henlede Opmærksomheden paa, at Valget af Statsrevisorer forestaaer og vil komme til at foregaae, jeg antager, senest i Slutningen af